

כח:

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

עין משפט
גר מצוה

קטן א מ"י פ"א מהל'
בטורות הלכה יג עוש"ט
י"ד פתח שו עפ"ק יב:
ב מ"י פרק י"ח מהלכות
פסח"ט הלכה א ב:
קב ג מ"י פ"ד שם הלכה
ה:
קכא ד מ"י פט"ו שם הלכה
ה:
קכב הו מ"י שם הלכה ב:
קכג ז מ"י פ"ד שם הלכה
ה:

תורה אור השלם

1. ואכלת לפני זהה אלהך
בנקיטת אשר יבחר לשבן שסוד
משך מעשר ונגן חישוד
התקנה וברבת כדרך אונאן
למנוח תלמוד לומר את זה
אלהך כל העמים
 2. כי חורר נד לזהה אלהך
אל תאחר לשלבו ברשע
ידרשנו ישה אלהך מעקר
זהה בר חטא:
 3. אם אין קל לשלם לקח יקח
משקבם מחתתך:
 4. ואם ואכל יתם מבשר
בנה שלקחו ביום השלישי אל
הקדש ותרשק את ארץ ושוב
אל פטל יתה והנפש האכלת
משנן ענה תשא:
- ויקרא ג, ח

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

א"כ מבקשין ממנו מסון ואין לו, ק
בתחילה ולא שילם במיד, והיינו ד

וְאַתָּה לְמִימַר שֶׁאִם הִכֵּן
בֶּן עֲזַרְיָה דְּרִיזֵק לֹא יִחַשֵׁב
הֵן מִיִּיר: **אֵלֶּה** אֵם בֶּן
וּמִמֶּן שְׂגוֹל וְגִרָה דְּמִיִּיר

קא דעתך אמינא ד

הרצאה הוא אבל ק"ל
איימא לא לרצו ק"ל
ויהי כך חטא ⁶ ולא
עזא ההוא מבני
באשר חטא סלקא
אמר ⁷ רבי אלעזר ו
אשתו של אדם מתחדיק
במזון ואין לו שנאמר ⁸
יקח משכב מתחדיק
הוא נתח ⁹ אחרת
הוא נפסל אמן ונפסס
לא יחשב מאי עביד
ניאי דאמר רבי ינאי
זו מזו שנאמר לא יחשב
אחרות ¹⁰ ורב מרי
למחשב בקדשים שהווא
א"ל רב אשי רב מ
הוא וכל לאו ¹¹ שצין ב
אמר ליה רבי יהודה ה
ביות ¹² חוץ למקומו
לולמונו פגול וחייב
השוחט והמקבל והמ
שדרכו לאכול ולהקט
ביות ¹³ חוץ למקומו
לולמונו פגול וחייב
השוחט במזבח ככל
או ששחט חוץ ל
בשתיקה או ששחט
למונו והו שמקריב ¹⁴

והלך וזרק חוץ למנו
או ששחט וקבל וה
שן שלא לשמן וקבל
לך וזרק שלא לשמן
אם קרב המתיר כמצות
וין כחצי זית בחוץ כח
אין בו כרת אמר רבי
המקום פגול וחיבין
סול ואין בו כרת (מור
צויות להקטיר כחצי
אילפא (מחלוקת
מחשבות היו רבי
מדישאי בשתי עכו
שא כשתי עכו

ללא הוקבע בפיגול במחש
גי בהדיא כינר לא קרב הממ
בשפי עבודות. קא מייר

היון כי שיהיו נחמה למחשבת זאת (למנוח):
 ירי למח שיהיה נסמך מחשבתם והתקדש
 שבים כי יורה דוחק, נסמך מחשבתם ולמנוח
 נסמך זאת נסמך כי ענינוהו נסמך כי נסמך
 ד מחשבת נסמך ענינוהו (נסמך) נסמך
 ד רחם (ומחשבת) (ולמנוח) (ורג) (ננסמך)
 ענינוהו נסמך נסמך נסמך נסמך נסמך
 נסמך נסמך נסמך נסמך נסמך נסמך

ת"ל יואכלת לפני ה'
מקיש בכור למעשר
משנה לחבורתה אף
לחבורתה איצטרך
מולי בכור דלאו בר

[illegible]

מעורבת: אף בעבודה אחר
כמאותו שחט חוץ לזמנו וקצו
אזי דהדר נקט ליה לאשמועי

[illegible]

זו מוס: זה מעשר אינו נפסל משנה
 יעמוד לבער כל המעשרות מן הבית
 ש שנים תוציא ודברים יד: דללו בר
 אכל קדשם כגון עולה שמכפרת על
 עשה פ: ושלמים שמביאין לדורוין יל
 שלם בין ישראל לאכרים ששמים
 ואינם הוציא ואחריו פסול בעבודה פ
 הוא ולא ילדו קא משמע לו: ולא
 בקרבנך חטא. חטא אחריו ליל
 פסל: ואם כך חטא ספייה דקרא דלא
 מאחר לשלמו הוא: הא פ: אוקימנא.

בָּמֶסֶת (א) ר"ח: מִקְשָׁן מִמֶּנּוּ. מִמֶּנּוּ זוֹ
 מִשְׁלֵ: מִסְכָּךְ. אֲשֶׁר: מִשְׁלֵאוֹת וְ
 מִזֶּה. מִחֲשֶׁבֶת פֶּסֶל מִנְּלֵאֵה מִדֵּ
 עִיבֹל: לֹא יִשְׁכַּח יְיָ. קִרְיָ בִיה (א) לֹא
 יִשְׁכַּח לְהִזְכִּיר הַסֵּם עַל קִרְיָ: רִבִּי
 יְהוֹדָה הֵיטָל. בָּמֶסֶת: בְּשֵׁנוֹת וְדָף
 וְהִטְוֵהוּ מִמֶּנּוּ דֵּב בִּקְרָה מִשְׁכָּסוֹ
 לִהְיוֹת הַמְכוּב לִימֵן שֶׁהָ אַחֵר לֹא תִשָּׁה
 לִימֵר שֶׁאֵין לִקּוּן עָלָיו דְּעִשְׂמָה דִּבְרָ
 הַמְכוּב הֵאָל לֹא תִשָּׁה הַמְכוּב לְעִשְׂמָה הַמְכוּב
 וְאֵשֶׁר לֵאמֹר לֹא מִשְׁשֵׁ: מִתְנִי' זֶה
 הַכֹּל כֹּל פְּסוּטָה וּמִקְבֵּל דָּר. וְזוֹ אוֹ אִל
 לֹאכֹל דֵּבֶר שֶׁדִּרְבִּי לֹאכֹל. בָּשֶׁר:
 אוֹ לִקְשִׁיר דֵּבֶר שֶׁדִּרְבִּי לִקְשִׁיר.

אימורין כדלפינן לעיל § דעמי אכילת
מחנות ונבצר לרחשיב עגליהו
להאכילו ॥ למחר לראי וכן אימורין
למזבח בשר לאדם: לאכיל שוקיב
במסיר כמזבח. הדם הוא הממיר ॥
כמזבח שאל יהיה בו פסול אחר אם
יש בו פסול מהחשה אחרת ילא חמדי
פיגול כדלפינן לעיל למחנות
מוציאות זו מזו: **הפסח והמסכת**
שחטן שאל לשמן. מוציאן מדי
פיגול אבל שאר זבחים אין שאל לשמן
מוציאן מדי פיגול דהא בשברים הם
שאל לשמן: **לאכול כיום בחור כיום**
למחר. היינו קא דאמרן אלא דרישא
אורי 33 עבודות וכן לעבודת אהרן
שחט על מזבח לאכול כיום למחר
כיום ॥ בחור. ולמאן דמוקי לה בגמרא
לא היה שמי עבדות ॥ משום כמי
זה נקט לה לאשמעינן דמזמריין וז'
עם א"ר יהודה אומר כו'. אכילה
מחיי פליג דלית ליה מחשבות מוציאות
זו מזו אלא אם קדם פסולו לפיגולו
דמו אלא קרינן ביה הכרחא כפי
בעבודה אחת נמי פליג דלית ליה

ליקוטים

[illegible]

מה כבוד אינו נאכל אלא לפני
ספקי ליה לטעמא אחרינא כבוד
לז: אלא קרישם דבני הרעא
ישא אחרינא למע ליה יו שום
שהא אייך קרא קביל דאציי
א דרשא אחרינא ללא באשתק
ליה לוימר דעריכא ורשא וכן
ימבעא ליה כרעי דרשא כפני
לא לפני רבית כרשאין דהם.
ק ריה ע"ז: ס"ד"א כו' אלא
היכא שחבעוהו והיה לו לשלם
י"ל דאחא למסתם כוונתה, הכי

מסורת הש"ס

(ד) ה' יושב ירוש'ל
 (ה) י' סנהדרין (כג) ע'
 (ו) חרומות פיו ה'
 (ז) חרומות פיו ה' א' ד'
 (ח) סנהדרין סג' שטעט
 (ט) חרומות פיו ה'
 (י) חרומות פיו ה' א' ד'
 (יא) חרומות פיו ה' א' ד'
 (יב) חרומות פיו ה' א' ד'
 (יג) חרומות פיו ה' א' ד'
 (יד) חרומות פיו ה' א' ד'
 (טו) חרומות פיו ה' א' ד'
 (טז) חרומות פיו ה' א' ד'
 (יז) חרומות פיו ה' א' ד'
 (יח) חרומות פיו ה' א' ד'
 (יט) חרומות פיו ה' א' ד'
 (כ) חרומות פיו ה' א' ד'

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא בקרבנך חטא הוא וקריבנא לבן עזרי' יהוה:
(ב) דשמי' דיה' הוא ימי' דיה' שפיר ויחזיק מיה' חקקין ממז' ומק': (ג) דיה' לא יחשב קרי' ביה לא יחשב:

שינוי נוסחאות

[illegible]